



TEN NİTEN Nİ TEN NEN Nİ TENENEN GEL GEL

KA Şİ KE MAN NİM GEL GEL

DİL DE Nİ HÂ NİM ( SAZ ) AH A MANEY GÜ Lİ Nİ HÂ

LİM A MANEY GÜ Lİ Nİ HÂ LİM BE Nİ EY LE VAS LA ŞÂ

YÂN AH BE Nİ EY LE VAS LA ŞÂ YÂN ( SAZ )

AH SANA CÂ NÜDİL FEDÂ DR SANA CÂ NÜDİL FEDÂ

DR GÖ NÜL AN DE Lİ Bİ GÜ YÂ

AH GÖ NÜL AN DE Lİ Bİ GÜ YÂ ( SAZ )

- Dil : Gönül.  
 Şeydâ : Sevgiden aldını kaybetmiş. Divâne, Turkan.  
 Bezmi : Korusma yiyip içme meclisi.  
 Ays : Yiyip içme, zevk safâ.  
 Vuslat : Sevdâğıne kavuşma, ulaşma. Bitişme.  
 Ehl : Yabancı olmayan, alışık olduğumuz. Dost, şöhre, menâp. Usta.  
 İhyâ : Diriltmek. Yeniden hayata kavuşturmak. Canlandırmak.  
 Nihâl : Fidan, rîze sürgün.  
 Vasil : Âşğın sevdâğıne kavuşması. Kavuşmak.  
 Şâyân : Münasib, lâyık, yararlı.  
 Andelbû : Bâbü'l seher kuşu.

Yine neş'e-i muhabbet dil ü cânım erri şeydâ  
 Yine bezm-i ays-ı vuslat edip ehl-i aşğ ihyâ  
 Aman ey gül-i nihâlîm beni eyle vasî şâyân  
 Sana cân ü dil fedâdır gönül andelbû-i gûyâ.

Vezni : Mütefâilün / feilün / mütefâilün / feilün